

Verslag van de Afdelingsraad van 10 december 1971.

Enkele minuten over tijd, wanneer dan iedereen de vergaderruimte heeft gevonden, opent de voorzitter, de heer Jansen, de afdelingsraad nieuwe stijl. Chaotische taferelen, zoals die zich 'vroeger' plachten af te spelen in de Afdelingsraad zullen (hopelijk) tot het verleden behoren. De afdelingsraad is nu een aanzienlijk kleiner college geworden van 18 man, hetgeen haar werkzaamheid zeker zal bevorderen.

Na de opening leest de secretaris de brief van de kiesraad voor, waarin zij verslag doet van haar werkzaamheden. De kiesraad stelt de volgende wijzigingen voor in het kiesreglement: de kiesraad geeft uitslag van de stemming 24 uur na sluiting van het stembureau, en niet direct na afloop van de verkiezingen. Verder verzoekt zij een regeling te treffen in geval dat er op twee partijen evenveel stemmen zij uitgebracht. Aan het eind van de vergadering wordt aan de dames Tromp en Tonnaer opgedragen het kiesreglement in die zin te wijzigen. De kiesraad wordt onder (matig) applaus gedechargeerd.

Daarna gaat de vergadering over tot het verkiezen van een nieuw presidium. Kandidaten voor het nieuwe presidium zijn:

de heer Lipschits: voorzitter
de heer Wielinga : vice-voorzitter
de heer Baljé : secretaris.

De heer Lipschits zegt geen bezwaren te hebben tegen het voorzitterschap, maar dat men niet van hem moet verwachten dat hij de vergadering op een zo humorvolle en taktische wijze zal leiden als de scheidende voorzitter dat altijd deed. Mevr. Tromp snijdt het punt notulering aan. De aankomend secretaris de heer Baljé vraagt om een slagvaardiger berichtgeving, door bijv. besluitenlijsten op te stellen i.p.v. notulen uit te geven. Ook wordt de mogelijk geopperd om de vergadering op de band vast te leggen. Na enig geharrewar of dit technisch te verwezenlijken is, gaat men tenslotte maar over tot het kiezen van het nieuwe presidium. De drie kandidaten worden met algemene stemmen verkozen, de kandidaten zelf worden geacht zich van stem te hebben onthouden. De heren Jansen en Postma staan, zichtbaar opgelucht, hun plaatsen af aan het nieuwe presidium. Vervolgens dankt de nieuwe voorzitter de vergadering voor het vertrouwen en worden de heren Jansen en Postma verblijd met een fles wijn als blijk van waardering. Vervolgens buigt de vergadering zich over een aantal ingekomen stukken. Daaronder is een motie aangenomen tijdens een vergadering van het eerste jaar op 8 dec.'71 over, juist ja, l a t i j n. De heer Boer dringt aan op een snelle behandeling van het stuk, maar de voorzitter wil het verwijzen naar de studie-commissie. De studie-commissie, voorwaar een teer punt, want deze moet nog verkozen worden. De heer Boer wijst nogmaals vertwijfeld op het belang van de motie voor de betrokkenen, maar kan niet verhinderen dat het voorstel Lipschits (dus eerst behandeling in de Studie-commissie, daarna weer behandeling in de Afdelingsraad) wordt aangenomen met vijf tegen tien voor en één stem blanco.

De vergadering krijgt daarna een sensationele wending wanneer middels een brief van de heer van Randen melding wordt gemaakt van de moeilijkheden in de benoemingscommissie rond de gedeelde post Middeleeuwen/Nieuwe Geschiedenis. Onder kameraadschappelijke groet meldt hij zijn terugtrekking uit de commissie.

De heer Jongkees, lid van de benoemingscommissie, houdt zich aanvankelijk buiten de discussie. De voorzitter vraagt zich met het bestuursreglement in de hand af, of de Afdelingsraad wel competent is, om een uitspraak te doen over deze gang van zaken.

De heer van Randen, tegen de schouw leunend, zegt dat het de taak van de Afdelingsraad is erop toe te zien dat haar besluiten loyaal worden uitgevoerd. In die zin dient de heer Boer dan ook een motie in, die echter wordt verworpen.

Na de pauze komt punt drie van de agenda aan bod: verkiezing van de studie-commissie, studiebegeleidingscommissie, en een commissie voor wetenschappelijk onderzoek. Volgens het bestuursreglement kunnen in de studiecommissie tenminste drie studenten en drie leden van het wetenschappelijk corps zitting nemen. De voorzitter dringt erop aan dit college, ter wille van de werkzaamheid, uit zes man te laten bestaan. De heer Boer heeft al studenten gepolst om zitting te nemen in de studie-commissie, terwijl de heer van Randen bereid blijkt te zijn zitting te nemen namens het wetenschappelijk corps. Het is duidelijk dat de omvang van de studie-commissie een breekpunt vormt. De vergadering besluit dan maar over het gehele punt drie een aparte afdelingsraad te wijden, en wel de donderdag daar op volgend. Aan mevr. Mulder wordt opgedragen te peilen wie er van de zijde van het wetenschappelijk corps zitting wil nemen in de Studie-commissie.

Daarna mag de heer Taal nog verslag doen van zijn 'waarnemingen' bij de vergadering van de landelijke plaatsingscommissie. De vergadering besluit de heer Taal als 'waarnemer' te handhaven en niet tot een lidmaatschap over te gaan, omdat de faculteit, m.n. de voorzitter van de faculteitsraad, prof. Kossmann niet geporteerdis voor deze landelijke plaatsingscommissie. Men vindt een inter-facultair overleg zinvoller. Daarna komt het verslag van de Instituutsraad ter tafel. De voorzitter vindt het verslag wat aan de magere kant, en dringt aan op een uitvoeriger berichtgeving. Met name het belangrijke punt over de begroting en de budgetbewaking vindt hij te summier behandeld. Daarna werd de vergadering beëindigd. (tvr)

In het hierboven afgedrukte verslag wordt melding gemaakt van de motie van de eerstejaars, aangenomen op een vergadering van 8 december '71. Deze luidt als volgt:

De vergadering van eerstejaars op 8 december is algemeen van mening dat

latijn niet noodzakelijk is voor de geschiedenisstudie

het daarom volstrekt onjuist is dat eerstejaars MO bij de overgang van het eerste naar het tweede jaar op dit vak kunnen zakken

dientengevolge het overgangsreglement zodanig veranderd moet worden dat bij de overgang van het eerste naar het tweede jaar MO niet meer wordt gelet op het cijfer voor Latijn.

de bedoelde verandering in het overgangsreglement onmiddellijk moet worden ingevoerd

indien het KB, inhoudende de toelating van hbs-'ers tot de academische studie geschiedenis, vóór het begin van het studiejaar '72-'73 loskomt, de eerstjaars MO met hbs-diploma van nu toegelaten worden tot het tweede jaar van de academische studie, zonodig na het doen van aanvullende tentamens ME en Oude Geschiedenis in sept. '72.

Tijdens de lunchpauze van donderdag 16 december boog de afdelingsraad zich over de samenstelling van de diverse commissies.

Achteraf bleek het belangrijkste stuk van de vergadering te zijn de mededeling over het latijn. Min of meer tussen neus en lippen door werd er melding gemaakt van een brief van de heer Buist, secretaris van de docentenraad, dat Latijn niet meer verplicht werd gesteld aan hbo'ers voor hun doktoraal-studie. De afzonderlijke secties binnen de afdeling geschiedenis kunnen het echter wel als een vereiste blijven stellen. Men denke hierbij aan de sectie Middeleeuwen en de sectie Nieuwe Geschiedenis.

De voorzitter verwijst het stuk naar de studie-commissie. De afdelingsraad zou echter aan het samenstellen van deze commissie de handen vol krijgen. Maar zo ver was het nog niet. De commissie Studieleiding gaf weinig problemen. Deze was begin van het studiejaar al geformeerd en benoemd. Meer moeilijkheden rezen bij de samenstelling van een commissie voor wetenschappelijk onderzoek. Volgens artikel 52 van het bestuursreglement bestaat deze commissie uit twee leden van het wetenschappelijk corps en twee studenten. Van studentenzijde werden voorgesteld mej. Rops en de heer Wielinga. Het feit dat beide studenten Mo'ers blijken te zijn schijnt een breekpunt te gaan worden. Mevr. Mulder zou liever zien dat het studenten waren die hun kandidaats al hadden gedaan 'omdat men dan zelf al wat onderzoek had gedaan'. Bij de huidige gang van zaken voor het kandidaatsexamen is dit echter toch ook niet het geval, en waar blijft de integratiegedachte? Mevr. Tromp ziet dit bezwaar dan ook niet. De voorzitter raadt de studenten aan zich over de voordracht te beraden, maar verzekert dat hij op zich geen bezwaar heeft tegen MO-mensen. De voordracht voor deze commissie van docentenzijde is als volgt: de heer Botke en de heer Lipschits. Het punt wordt echter aangehouden.

Daarna komt het klapstuk van deze vergadering: het samenstellen van de Studie-commissie. De omvang van deze commissie blijkt weer te leiden tot vele palavers. De heer van Veen, hij afwezigheid van de heer Boer ad interim woordvoerder van de A.A., zegt dat de Studiecommissie zo groot mogelijk moet worden. De heer Jongkees pleit daarentegen voor een zo klein mogelijke commissie. De voorzitter vraagt de heer van Veen naar zijn argumenten. De heer van Veen zegt over voldoende kandidaten te beschikken, en dat het grote aantal aspiranten uitgeleed moet worden als een teken van enthousiasme voor deze commissie! Verder zou men bij een groot aantal leden tot een betere taakverdeling kunnen komen. Voorts zou er met reserves (!!!!) kunnen worden gewerkt, daar er vooral in het begin nog veel vergaderd moet worden. De heer Waterbolk reageert ongemeen fel op het eerste argument van de heer van Veen. Hij vindt het enthousiasme prachtig, maar laat men dan ook enthousiast worden voor andere commissies m.n. die van de Academische Raad. De heer van Veen komt met zijn voorstel van zes studenten in de Studie-commissie. De namen worden vlot gegeven, van docentenzijde is bereid gevonden ook de heer Wedman. Volgens de voorzitter beperkt de A.A. fractie het enthousiasme bij de docenten tot een derde van dat bij de studenten. Mevr. Mulder doet verslag van haar informatie-pogingen bij het wetenschappelijk corps. Drie leden daarvan heeft zij bereid gevonden nl: deheren Kooy, Naarden en Waterbolk. De heer Wedman heeft zij toen niet bereid gevonden.

Vervolgens geven bijna alle leden hun visie op de omvang van de studie-commissie. Van docentenzijde is men over het algemeen geporteerd voor drie docenten en drie studenten, om reden van efficiency.

Nu begaat de A.A. een geweldige bokkesprong: men verklaart zich ineens content met vier studenten en evenveel docenten. Dus er liggen nu twee

plots twee voorstellen van de A.A. ter tafel! De heer van Veen trekt dan zijn voorstel in. Uiteindelijk wordt er gestemd en het voorstel drie studenten, drie docenten wordt aangenomen met acht vóór, vijf tegen en één onthouding. Van docentenzijde nemen zitting de heren Kooy, Naarden en Waterbolk en van studentenzijde de heren Prince, Hieltjes en Jonkman. De hier boven reeds vermelde motie over het Latijn wordt aan de studie commissie overhandigd.

Bij het w.v.t.t.k. willen de vertegenwoordigers van Groningen in de Academische Raad een uitspraak horen over de uit het rapport McKinsey naar voren gebrachte gedachte, de geschiedenis in te delen bij de zgn. maatschappijvakken. Men blijkt er in de afdelingsraad de voorkeur aan te geven het verblijf in de literaire faculteit te continueren. "Men weet wel wat men heeft en niet wat men zal krijgen! En met deze constatering gaat de afdelingsraad uiteen.

(tvr)

Verslag van de Afdelingsraadsvergadering d.d. 28-1-1972

Deze extra-vergadering werd bijeengeroepen vanwege de beroering, die er de laatste maand ontstaan was rond het Latijn, zo op het eerste gezicht zou men zeggen, niets nieuws onder de zon. Maar het lag toch iets anders: Latijn staat op het punt afgeschaft te worden als verplichting om het kandidaats- respectievelijk doctoraalexamen geschiedenis te doen. Of- schoon het belang van deze vergadering toch wel het maximum aantal leden "on the spot" vereiste, was de opkomst zeker niet slecht: 3 hoogleraren, 4 docenten en 3 studenten.

Naar aanleiding van de kwestie-Latijn en de consequenties ervan voor het studieprogramma werden er drie stukken in behandeling genomen.

Allereerst was dat een advies van de studieraad (ik dacht trouwens, dat die in het nieuwe bestuursreglement niet meer bestond, het zal wel de studiecommissie zijn) Hierin werd gevraagd naar de eisen, die de verschillende secties ten aanzien van het Latijn stelden en waar direkt in deze vergadering geantwoord werd:

Oude Geschiedenis: Latijn en Grieks op gymnasium-niveau

Middeleeuwse Geschiedenis: Latijn op colloquium-niveau

Nieuwe Geschiedenis: Aanvankelijk was het geformuleerd: "niet noodzakelijk, maar wel wenselijk". Deze formulering werd echter gewijzigd in "nuttig en gewenst".

Nieuwste, Sociaal-Economische en Contemporaine Geschiedenis stelden geen eisen, evenals alle bovengenoemde secties geen eisen stelde als men hun respectievelijke disciplines als bijvak zou nemen.

De rest van het advies werd niet gewijzigd, behoudens dat er bij elk punt op aangedrongen werd op een zo spoedig mogelijke behandeling. Dit advies werd dan ook met 15 stemmen voor, nul tegen en nul onthoudingen aangenomen.

Het tweede stuk was een brief van de voorzitter van de Commissie Studieleiding, de heer Buist, aan de secretaris van de Docentenraad, de heer Buist, naar aanleiding van de repercussies van de kwestie-Latijn, in casu de inpassing van de eerstejaars M.O. studenten in de kandidaatsstudie. Dit stuk werd in zijn geheel aangenomen met dien verstande, dat de sectie Middeleeuwse Geschiedenis zich over de punten, betreffende de Middeleeuwse Geschiedenis nog wilde beraden.

Het derde stuk was een rapport van een ad-hoc-commissie bestaande uit de heren Akkerman, Kossmann, Waterbolk, Buist en Naarden over de toekomstige positie van het Latijn in het dan gewijzigde studieprogramma.

Hieromtrent stelde het Presidium van de Afdelingsraad voor het stuk te verwijzen naar de Commissie Studieleiding voor advies aan de Afdelingsraad. Dit voorstel werd aangenomen, nadat de heer Van Randen eraan toegevoegd had, dat dan ook maar in het advies de relatie tussen het colloquium-niveau en het peil van Latijn als bijvak onderzocht moest worden. Hiermee werd, na één uur vergaderen, wat trouwens tot eer van de voorzitter strekt, deze zitting van de Afdelingsraad besloten.

Mij rest nog op te merken, dat het bijzonder jammer is, ja zelfs triest, dat de inhoud van dit soort stukken, zoals behandeld in de Afdelingsraad, die zeker het hele eerste jaar M.O. en nog andere vrij grote groepen studenten aangaat, beperkt blijft tot een zeer kleine groep van ingewijden, namelijk de leden van de Afdelingsraad en de "periferie" ervan, als men dit woord met betrekking tot personen mag gebruiken. Dat er zo weinig belangstelling voor de Afdelingsraad is, is mijns inziens niet alleen te wijten aan onwil van de studenten, maar ook de verantwoordelijke personen in de Afdelingsraad treft blaam, door bijvoorbeeld al niet deze, toch uitermate, belangrijke "documenten" te verspreiden. Laat Groniek dan het goede voorbeeld geven en onderstaand het advies van de Studieraad (??), de brief van Buist aan Buist en het rapport van de adhoc-commissie af te drukken.

(ft)

Hier volgen dan achtereenvolgens het advies van de studietoelatingcommissie, de brief van Buist aan Buist en het rapport van de adhoc-commissie.

advies studietoelatingcommissie

De studietoelatingcommissie adviseert aan de Afdelingsraad om,

- (I) de secties oude geschiedenis, middeleeuwen en nieuwe geschiedenis uit te nodigen om binnen korte termijn hun eisen en wensen voor te leggen wat betreft de kennis van de klassieke talen van studenten zonder gymnasiale vooropleiding, die één van deze vakken na het candidaatsexamen als hoofd- of bijvak wenst te kiezen.
- (II) onderhandelingen te openen met de afdeling Latijn met als doel een cursus Latijn in te richten opdat de studenten die deze gaan volgen kunnen voldoen aan de eisen en wensen als onder I vermeld.
- (III) de mogelijkheid te onderzoeken of het volgen van deze cursus gehonoreerd kan worden als een bijvakstudie, gelet op artikel 93c van het Academisch Statuut en daartoe een vergadering van de subfaculteit bijeen te roepen.
- (IV) de studenten zonder gymnasiale vooropleiding erop te wijzen dat zonder de kennis van het Latijn zeer veel van de geschiedenis van voor 1700 voor hen ontoegankelijk blijft.
- (V) de studie van het Latijn ook voor eerstejaars M.O. studenten zo gauw mogelijk facultatief te stellen.
- (VI) de mogelijkheid te openen voor de huidige eerstejaars M.O. studenten om reeds in het tweede jaar toegelaten te worden tot de thema-groepen. Dit zou kunnen gebeuren door deze studenten in juni en september (pro) tentamens middeleeuwse en oude geschiedenis te laten afleggen. (Prof. Visser is bereid gevonden om in het 2de semester speciaal voor de eerstejaars M.O. een extra college te geven.

Om deze verandering in het studieprogramma uit te voeren acht de studieraad het advies van de docentenraad en de commissie studietoelating onontbeerlijk.

Brief van Buist aan Buist

De commissie studieleiding heeft het voorstel van de studiecommissie aangaande de inpassing van de eerstejaars M.O. studenten in de kandidaatsstudie besproken. Gezien de plannen van de minister met de bezitters van H.B.S.-diploma's lijkt het de commissie studieleiding juist dat er in het tweede semester van deze cursus een aangepast programma wordt ingevoerd, dat het mogelijk zal maken de eerstejaars M.O. studenten in het volgende cursus-jaar mee te laten doen aan de themagroepen. Een onmisbare voorwaarde hiertoe is evenwel dat alle studenten aan zo'n inhaalprogramma deelnemen, omdat anders in de volgende cursus onoverkomelijke problemen rijzen. Als praktische consequenties van het inhaalprogramma voor het rooster van het tweede semester mogen de volgende punten worden gesignaleerd:

- 1) De M.O.-studenten doen mee aan de toetsen voor Middeleeuwse Geschiedenis. Het is derhalve wenselijk dat zij kunnendeelnemen aan een wekelijks handboekenspreekuur, hetzij aan die voor de academici, hetzij aan een apart uur. Indien de onderafdeling Middeleeuwse Geschiedenis daartoe in de gelegenheid zou zijn, zou een apart uur de voorkeur verdienen.
- 2) Voor werkcolleges Middeleeuwse Geschiedenis voor M.O.-studenten is in het komende semester geen plaats. Er is in de commissie echter gedacht aan een blokcollege op een beperkt aantal dagen vlak voor de zomervakantie, waarin de studenten wegwijs zouden kunnen worden gemaakt in de literatuur. Daarna zou er in de vakantie gestudeerd kunnen worden aan de hand van stencils, die door dr. H.P.H. Jansen indertijd zijn opgesteld. Het mondelinge tentamen zou voor de M.O. studenten dan in september kunnen vallen.
- 3) Het zou de voorkeur verdienen wanneer de M.O.-studenten voor het propaedeutisch tentamen Oude Geschiedenis per week ook één collegeuur zouden kunnen volgen. De commissie heeft tot haar vreugde bij geruchte vernomen dat binnen de onderafdeling Oude Geschiedenis deze mogelijkheid inderdaad geschapen zal worden. Dit propaedeutisch tentamen kan door de M.O.-studenten tegelijk met de academici worden afgelegd.
- 4) De colleges, toetsen en tentamens Nieuwe Geschiedenis blijven in hun oorspronkelijke vorm gehandhaafd. Dit betekent dat de M.O.-studenten vóór de zomervakantie het mondelinge tentamen afleggen.
- 5) De M.O.-studenten gaan het inleidingscollege voor sociaal-economische geschiedenis op woensdagochtend volgen en overleggen met de docent hoe de stof van het vorige semester het best ingehaald kan worden.
- 6) De colleges voor nieuwste geschiedenis blijven gehandhaafd, maar het literatuurtentamen in september en de scriptie in de zomervakantie vervallen.

De commissie studieleiding hoopt van harte aldus een bijdrage te hebben geleverd voor een vruchtbare discussie in de docentenraad.

Rapport van de ad-hoc commissie Akkerman, Kossmann, c.s.

Nu de kennis van het Latijn voor de studie van de geschiedenis niet meer verplicht is, moeten wij nagaan op welke manier wij voor het Latijn een plaats in de studie kunnen handhaven. Het Instituut voor Geschiedenis heeft immers boven alle andere instituten in het land het privilege gehad een huis-Latinist te bezitten en daardoor de gelegenheid het Latijn in de opleiding zelf een plaats te geven. Daarom zouden wij het zeer op prijs stellen als U bereid was de cursus Latijn in ons Instituut op een of andere wijze te laten doorgaan. Met het oog daarop doen wij U het verzoek de volgende vragen in overweging te nemen.

- 1) Is het mogelijk om de M.O.-studenten die al een jaar of meer de cursus Latijn hebben gevolgd in de gelegenheid te stellen het colloquium af te leggen en dit te beschouwen als een tentamen voor het taalkeuzevak voor het kandidaatsexamen? De sectie geschiedenis zou dit zeer toejuichen.
- 2) Is het mogelijk een dergelijke regeling te treffen voor hen die het afgelopen semester de cursus Latijn voor eerste-jaars hebben gevolgd en hun studie Latijn nu, ondanks het vervallen van de verplichting, willen continueren? Het zou, indien dit kan, wenselijk zijn een zodanige regeling te treffen dat deze studenten in het nu beginnende semester (jan.-juni 1972) niet worden overbelast. Misschien kan de cursus in het nu beginnende semester in een wat kalmer tempo doorgaan maar pas in het volgende jaar, als er in het lesrooster meer ruimte is, weer helemaal op gang komen.
- 3) De sectie zou het op prijs stellen als een facultatieve cursus Latijn voor historici ook in de toekomst gehandhaafd blijft. Om deze ook studie-technisch aantrekkelijk te maken voor HBSers en Athenaeïsten Latijn als keuzevak voor het kandidaatsexamen kunnen gelden. Het is echter niet de bedoeling om het Gymnasiasten mogelijk te maken datzelfde tentamen-colloquium te doen en op deze manier een keuzevak met al te groot gemak te halen. Deze kwestie dient met de studenten te worden behandeld zodat een regeling tot stand komt die niet als onrechtvaardig of vrijblijvend wordt gevoeld.
- 4) Gezien het overvolle studieprogramma van eerste-jaars historici zou er iets voor zijn te zeggen om de onder 3. genoemde facultatieve cursus pas in het tweede jaar te laten beginnen. De studenten die belangstelling voor de studie van het Latijn hebben - en wij van onze kant dienen op het wezenlijke belang van dit vak bij hun aankomst op de universiteit met de grootste klem te wijzen - zouden in dat geval in hun eerste jaar deel kunnen nemen aan de algemene universitaire colleges in het Latijn.

Verslag van de afdelingsraad d.d. 11-2-1972

Op deze Afdelingsradsvergadering waren 8 studenten, 5 docenten en 3 hoogleraren aanwezig. Tijdens de eerste drie punten van de agenda, vergaderitemen zoals opening, besluitenlijst en ingekomen stukken, wisselden de heer Boer en de heer Lipschits, voorzitter, beurtelings punten van orde uit, wat, achteraf gezien, de eerste voorpostengevechten waren voor een echte uitputtingsslag.

Punt 4 van de agenda, de samenstelling van de commissie voor wetenschappelijk onderzoek, leverde weinig moeilijkheden op. De volgende personen werden conform de voorstellen benoemd: Mej. Rops en de heren Ten Berge, Botke en Lipschits.

Toen kwam de hiervoor afgedrukte ontwerp-brief aan het Klassiek Instituut (afgedrukt als rapport ad-hoc commissie) ter sprake. De heer Wielinga drong er, wat betreft punt 1, op aan, eraan toe te voegen, dat voor alle mensen, die al het colloquium Latijn gedaan hadden, Latijn als bijvak beschouwd moest worden. De heer Lipschits vond dit om taktische redenen niet juist en uit de stemmenverhouding, nl. 8 voor, 4 tegen en 4 onthoudingen, bleek, dat de vergadering met hem mee kon voelen. Het voorstel van de heer Wielinga zou dan in een later stadium van de onderhandelingen erbij gevoegd worden.

Punt 2 van die brief werd, met een kleine stilistische wijziging, aange-

nomen, maar punt 3 werd geschrapt, behoudens de eerste zin, terwijl eraan toegevoegd werd, dat het Klassiek Instituut hieromtrent zelf een voorstel moest doen, waarbij als suggestie punt 4c van de brief van de studiecmissie d.d. 9-2-1972 werd ingevoegd. (zie hieronder voor de tekst van deze brief). Punt 4 bleef gehandhaafd.

De commissie studieleiding werd samengesteld conform het voorstel: nl. de heren Buist, Postma en Krol.

Wat betreft de twee toegezegde wetenschappelijke medewerkers moest de heer Lipschits op gezag van de heer Kossmann mededelen, dat de twee toegezegde plaatsen gehandhaafd bleven, maar door de personeelsstop van minister de Brauw mochten er geen advertenties geplaatst worden. Hiermee werden de steeds sterker wordende geruchten, dat er geen twee nieuwe docenten zouden komen, definitief ontzenuwd. Het is alleen maar te hopen, dat deze mededeling van het Bureau Personeelszaken geen eufemisme is voor het voorlopig niet komen van deze twee docenten.

Punt 8a van de agenda was ingeruimd voor mededelingen van de leden van de Academische Raad en van de leden van de Faculteitsraad. De heer Boer wenste, wat betreft de leden van de Academische Raad, die zitting hebben zonder last of ruggespraak, maar wel met informatieplicht, voor hen een mandaat over belangrijke zaken in te stellen. Hierop antwoordde de heer Kossmann, dat de leden van de Academische Raad niet de sectie Geschiedenis vertegenwoordigen, maar de Faculteit. Deze mandaatskwestie, een A.A.-dektrine, werd dus terzijde geschoven.

In hún mededelingen riepen de leden van de Faculteitsraad bij monde van de heer Krol op tot betere communicatie met de Afdelingsraad, voorla door middel van aparte agendapunten voor zaken uit de Faculteitsraad en het niet laten samenvallen van vergaderingen van beide organen. De mededeling van de heer Krol, dat de secties Duits en Nederlands zich niet aan het besluit van de Faculteitsraad hielden en wel de M.O.-opleiding voortzetten, deed de heer Boer voorstellen, dat de sectie Geschiedenis dezelfde weg moest bewandelen om zo de M.M.S. en H.A.V.O. mensen alsnog de kans te geven een M.O. dagopleiding geschiedenis in Groningen te volgen. Dit punt zal op de volgende Afdelingsraadsvergadering behandeld worden.

Op het verslag van de Instituutsraad kwamen deze keer weinig opmerkingen. Daarna was men toe aan de grote hap van deze vergadering, nl. de centrale plaatsingscommissie, onder de nieuwe naam capaciteitencommissie, en de positie van de heer Taal in deze commissie: bleef hij waarnemer of wordt hij lid? Verder werd hieraan de kwestie van F 300,- voor een advertentie van deze commissie gekoppeld. Voor een briefing over deze plaatsingscommissie zie de hieronder afgedrukte nota van de heer Prince, lid van de Academische Raad.

De discussie werd geopend over de advertentie. Dit houdt in, dat er in de landelijke dagbladen een advertentie wordt geplaatst om de aspirant-studenten voor geschiedenis te bewegen zich op te geven op een centraal adres. Opgegeven moeten worden naam en voornamen enz., vooropleiding en het belangrijkste, nl. de voorkeur voor drie universiteiten, waar men wil gaan studeren. Noch de minister, noch de Academische Raad wilde voor deze advertentie over de brug komen, dus moet het bedrag omgeslagen worden over de 6 secties geschiedenis. Op grond van de gegevens van deze advertentie kan echter alleen advies aan de student gegeven worden. Een ander nadeel van deze advertentie is, dat het aantal studenten, dat zich via deze advertentie opgeeft geen indicatie hoeft te zijn voor het werkelijke aantal aspirant-studenten geschiedenis, want hoeveel scholieren zullen deze advertentie lezen.

De heer Waterbolk, lid van de Academische Raad, trad vóór de advertentie in het krijt. De bedoeling van deze advertentie was de studenten gemoti-

veerd voor de studie geschiedenis te laten kiezen. Deze advertentie was daartoe maar één middel, er zullen nog andere pers-activiteiten volgen. Hij meende verder, dat de heer Taal als lid van de capaciteitencommissie benoemd moest worden en dat de F 300,- voor de advertentie gefourneerd moesten worden, om zo niet buiten de coöperatie van de 6 universiteiten te vallen. Gebeurde dit niet, dan zou de heer Waterbolk er ernstig over moeten denken of hij zijn plaats in de Academische Raad wel zou blijven bezetten. De voorzitter was hierop nogal ontstemd over dit onder druk zetten van de vergadering, maar leidde de discussie naar een ander onderwerp, wat echter zeker met de capaciteitencommissie verband hield, nl. de wet op de numerus fixus van De Brauw en de consequenties daarvan voor het Instituut voor Geschiedenis. Om in september 1972 in aanmerking te komen voor een numerus fixus moest een voorstel daartoe vóór 1 maart bij de minister ingediend zijn. De heer Lipschits rekende voor, dat er voor onderwijs in het raam van het bestaande studieprogramma, zonder nieuwe studenten, 18.000 uur per jaar nodig waren. Zonder de twee nieuwe docenten was er 15.000 uur beschikbaar, met de twee nieuwe docenten 17.000 uur. Verder deelde hij mee, dat Nijmegen en Utrecht naar zo'n verzoek streefden en dat, als de minister een dergelijk verzoek goedkeurde, het voor alle universiteiten gold. Nam Groningen geen numerus fixus, dan zou Groningen het studieprogramma drastisch moeten wijzigen. Na deze inleiding door de voorzitter, beet de heer Boer in de discussie de spits af. Hij merkte op, dat de Afdelingsraad door een verzoek van die strekking de morele verantwoording ten opzichte van de maatschappij loochende, waarop de heer Jongkees antwoordde, dat Groningen, als zij de numerus fixus niet aannam, zowel de aankomende als de zittende studenten benadeelde in hun recht op goed onderwijs. De heer Mellink bleek nogal ontstemd te zijn over het feit, dat Nijmegen en Utrecht niets over hun streven naar een dergelijk verzoek in de Academische Raad gezegd hadden en dat Utrecht op deze manier de andere universiteiten voor de tweede keer in één jaar, de woorden van de heer Mellink op zeer onparlementaire wijze parafraserend, een loer draaide. De heer Van Randen wees nog eens op het voorstel van de heer Baudet om ouderejaars studenten in te zetten bij de begeleiding van de eerstejaars. Toen achtte de heer Wielinga de tijd rijp om op grond van artikel 22 (het artikel, waarin het veto-recht omschreven wordt) namens de A.A. fractie een schorsing van de vergadering aan te vragen. In de bronnenkelder werd daarop door de studenten heftig gediscussieerd en na 10 minuten kwamen zij tot het volgende voorstel:

- a) Er moet door het efficiency-bureau Groenewegen een onderzoek naar de capaciteit van het Instituut voor Geschiedenis gedaan worden.
- b) De studiecommissie moet de mogelijkheden onderzoeken om ouderejaarsstudenten in te zetten bij het onderwijs aan de hand van de resultaten van het bureau Groenewegen.
- c) De beslissing over de numerus fixus moet uitgesteld worden, tot de studiecommissie advies heeft uitgebracht. Dit punt is inherent aan het tweede punt.

Hierop volgde een vrij onverkwikkelijke procedure-kwestie. De heer Lipschits wilde het voorstel in twee gedeelten in stemming brengen, nl. punt a en b apart, terwijl de A.A. het voorstel als een onlosmakelijk geheel zag. Om de positie van de docenten, over het algemeen de tegenstanders van dit voorstel, te versterken, vroeg een van de aanwezige docenten op de publieke tribune of de heer Jongkees, die de vergadering voortijdig wegens een tentamen had moeten verlaten, even kon terugkomen. Een lid van de A.A.-fractie vond dit geen erg prettige gang van zaken en stak dit niet onder stoelen of banken, wat de heer Lipschits ten onrechte als een soort motie van wantrouwen ten opzichte van zijn

voorzitterschap opvatte en hij zag er genoeg aanleiding in om de vergadering weer te schorsen. Deze pauze werd druk gebruikt om te discussiëren en te lobbyen. Na deze gedwongen pauze werd de door heer Lipschits verkeerd begrepen opmerking door de betreffende persoon ingetrokken en kon de vergadering weer beginnen.

Bij het voorstel van de A.A. over de te volgen procedure staaktende stemmen, nl. 8 voor en 8 tegen, zie hier het belang van de stem van de heer Jongkees en na deze stemming verdween hij weer om zijn tentamen verder af te nemen. Volgens artikel 21 van het bestuursreglement moet de zaak als de stemmen staken, "aangehouden" worden, maar opeens werd het reglement, op voorstel van de voorzitter, voor wie het reglement anders de bijbel voor de Afdelingsraad is, door de vergadering zeer vrij geïnterpreteerd en werd er over het voorstel van de heer Lipschits gestemd, wat aangenomen werd met 4 voor, 1 tegen en 11 onthoudingen.

Na deze procedurekwestie, die ik zo uitgebreid geschilderd heb om aan te tonen, dat de samenwerking in de Afdelingsraad nog te zeer verstoord wordt door onderling wantrouwen, waaruit alleen maar een dergelijk misverstand, als boven beschreven, kan voortkomen, volgde de stemming over het eigenlijke A.A. voorstel, volgens de procedure-Lipschits.

Punt a werd aangenomen met 14 voor en 1 onthouding, punt b werd aangenomen met 8 voor, 5 tegen en 2 onthoudingen.

Op dit moment vroeg de heer Lipschits namens de hoogleraren, buiten hem alleen nog de heer Waterbolk, om een schorsing, ook op grond van artikel 22 (het veto-artikel). Na 5 minuten spanning en speculatie verklaarde de heer Lipschits, als voorzitter, dat het voorstel van de A.A. aangenomen was.

Daarmee was dit hete hangijzer voorlopig van de baan. De resterende punten werden er met een sneltreinvaart doorheengejaagd:

De kiescommissie moet advies uitbrengen over de opvolgster (opvolger?) van Mej. Vos als lid van de Afdelingsraad voor de zetel niet-wetenschappelijk personeel.

Wat de F 300,- voor de advertentie van de capaciteitencommissie betreft, meende de heer Van Randen, dat dit bedrag in verband gebracht moest worden met de positie van de heer Taal in de capaciteitencommissie en de politiek van de rechtse minister de Brauw, wat de heer Lipschits deed opmerken: wat is rechts?

De heer Waterbolk verdedigde nogmaals de advertentie en de capaciteitencommissie en maakte zijn excuses voor zijn dreiging om af te treden als lid van de Academische Raad, dit zeer tot genoegen van de voorzitter. Het pleidooi van de heer Waterbolk bleek echter niet geholpen te hebben, want de F 300,- werden afgestemd met 5 voor, 7 tegen en 4 onthoudingen. De heer Taal trok uit de afwijzing van de advertentiegelden niet de consequentie om zijn positie als waarnemer beschikbaar te stellen, nog sterker zelfs, hij stelde zich als lid kandidaat en met succes. 7 leden stemden voor, 6 tegen en 2 leden onthielden zich van stemming. Dit is wel de inconsequentie ten top in het beleid ten opzichte van de capaciteitencommissie, tenminste als men de afwijzing van de advertentie gelden als een desavouering van de capaciteitencommissie wil zien.

Het laatste punt van de agenda was het concept middellange-termijn planning voor het Instituut voor Geschiedenis (te verwachten aantallen studenten, te verwachten Instituutsonderzoek om maar een paar punten te noemen). Dit concept werd zonder stemming aangenomen, mede door het feit dat vele leden van de studentenfractie hun "huiswerk" naar behoren hadden verricht en er geen opmerkingen van hun kant gemaakt werden. De docenten hadden het naelijken al uitgebreid in de Docentenraad besproken en er de nodige opmerkingen over gemaakt, die ook aangenomen werden.

Terugkijkend op deze vergadering, vooral op de kwestie van de numerus fixus, heeft men geen scherp analytisch parlementair inzicht te hebben om te concluderen, dat er op de volgende Afdelingsraadsvergadering het veto-recht gehanteerd zal worden. Dit is dan het resultaat van de huidige "dead-lock" in de Afdelingsraad over de numerus-fixus.

Adviseert de studietoelichting ten gunste van het voorstel van de A.A. fractie, dan hanteren de hoogleraren het vetorecht. De heer Lipschits, die op deze Afdelingsraadsvergadering al dreigde met een veto, maar dat uit taktische redenen waarschijnlijk achterwege heeft gelaten, heeft al uitdrukkelijk laten notuleren, dat hij geen enkele verantwoording op zich neemt, als er onderwijs zal worden gegeven door ouderejaars.

Mocht de studietoelichting echter in negatieve zin adviseren, wat dan tot gevolg zal hebben, dat, of de deur naar een numerus-fixus wordt opengezet, of een ernstige verwatering van het studieprogramma dreigt, dan zal met grote zekerheid de A.A. fractie het veto-recht hanteren.

Het is aan de leden van de Afdelingsraad om in de drie weken, die resten tot de volgende vergadering, een passende oplossing te vinden, die zowel het recht van de aankomende en zittende studenten op goed onderwijs waarborgt, als het recht van de docenten om de nodige ^{tijd} te besteden aan wetenschappelijk onderzoek niet uit het oog verliest.

Komt men niet tot elkaar voor of op de volgende Afdelingsraadsvergadering, wat de numerus-fixus betreft, dan lijken mij nog maar twee oplossingen mogelijk, nl. een "concilium plebis", een algehele Instituutsvergadering om over deze problematiek te beslissen, of een ontbinding van de huidige Afdelingsraad en vroegtijdige verkiezingen, daar het probleem van de numerus-fixus vóór de "grote vakantie" opgelost moet worden met het oog op de dan aankomende studenten.

Een derde mogelijkheid, die bovenstaande speculaties alle bestaansgrond zal wegnemen, is het eventueel slagen van Nijmegen en Utrecht in hun pogingen om een numerus-fixus te verkrijgen en waarbij ook Groningen er een "op zijn dak" krijgt.

Maar, na al dit pessimisme, moet men er toch in zien te slagen, de handen in elkaar te slaan om zo de dreiging van een wezenlijke scheiding der geesten in de Afdelingsraad tegen te gaan en ook het hoofd te bieden aan de dreigende wolk van de numerus-fixus, die boven dit Instituut hangt. Dan pas zal de waarde van een instelling als de Afdelingsraad kunnen blijken.

(ft)

Hierbij drukken wij achtereenvolgens de brief van de studietoelichting d.d. 9-2-1972, de nota van de heer Prince over de capaciteitscommissie en een manifest van de A.A., betreffende het onderwijs door ouderejaars, af.

Brief studietoelichting

In antwoord op Uw schrijven d.d. 1 februari 1972 en het daarbij gevoegde "voorstel ad-hoc groep docenten" deelt de studietoelichting U mede, dat

- 1) zij over deze materie beraadslaagd heeft op 7 februari jl.
- 2) het "voorstel ad-hoc groep docenten" in feite een concept is van een brief door de afdelingsraad na goedkeuring te richten aan Prof. Westendorp-Boerma van de afdeling latijn, opgesteld door Prof. Kossmann na een bespreking waaraan deelgenomen werd door de heren Waterbolk, Kossmann, Buist, Maarden en de heer Akkerman, docent latijn.

- 3) deze concept brief naar het oordeel van de studietoelatingcommissie niets tegenstrijdigs bevat.
- 4) ter verduidelijking, kan worden opgemerkt, dat
 - a) blijkens de mededelingen van de heer Akkerman gedaan op bovengenoemde bespreking, de afdeling latijn bereid is gevonden om de huidige studenten tegemoet te komen met een regeling zoals bedoeld onder punt 1 en 2 van de concept brief, maar dat echter over een regeling voor de toekomstige studenten nog een besluit door de afdeling latijn genomen moet worden
 - b) uitgangspunt voor een tentamen latijn zowel voor de huidige als de toekomstige studenten als afsluiting van een keuzevak voor het candidaatsexamen dient het huidige colloquiumniveau te zijn. Lagere eisen voor een tentamen maken dit als bijvak bedoeld voor de toekomstige studenten in Middeleeuwse en de Nieuwe geschiedenis volkomen zinloos.
 - c) wat betreft de eventuele "juridische en discriminatoire" aspecten geen pasklare oplossing geboden kan worden. Stelt men een keuzevak "latijn" in, dan staat dit in principe open voor alle studenten in de geschiedenis ongeacht hun vooropleiding. Met de afdeling latijn zal overlegd moeten worden of de inhoud van dit tentamen voor studenten met verschillende vooropleiding ook verschillend van inhoud moet zijn, of dat men een keuzevak inricht slechts bedoeld voor niet-gymnasiasten. Met de laatste regeling zouden de gymnasiasten zich accoord moeten verkären.
- 5) de studietoelatingcommissie zich als een advieslichaam en niet als een uitvoerend orgaan van de afdelingsraad beschouwt en derhalve aan de A.R. adviseert om de bovengenoemde concept brief zelf naar de afdeling latijn te sturen en onderhandelingen met deze afdeling te voeren. Dit te meer daar de studietoelatingcommissie haar handen vol heeft aan het voorbereiden van een plan voor een toekomstig propaedeutisch eerste jaar.

Nota capaciteitcommissie van G. Prince

"Bronnen": Discussienota landelijke plaatsingscommissie voor de academische studie in de geschiedenis. (Prof. Dr. I. Schöffer).
 Notulen vergadering van de sectie geschiedenis van de Academische Raad gehouden op 25 september 1971, agenda 8.

Het departement voor Onderwijs en Wetenschappen dient op korte termijn een landelijke plaatsingscommissie voor de academische studie in geschiedenis in te stellen. De samenstelling van deze commissie dient in overleg met de Academische Raad en de binnen die Raad bestaande sectie geschiedenis zodanig te zijn, dat op zijn minst van elke afdeling (sectie, subfaculteit, of anders aangeduide organisatorische instantie) aan de universiteiten in Nederland welke de opleiding van studenten in de geschiedenis als hoofdvakstudie onder haar hoede heeft, één vertegenwoordiger en één vervanger worden aangewezen. In afwachting van een beslissing ten aanzien van deze instelling bij Academische Raad en Departement kan de sectie geschiedenis van de Academische Raad er desgewenst reeds toe overgaan een (voorlopige) plaatsingscommissie te vormen.

Deze plaatsingscommissie zal tot taak hebben:

1e tijdig (vóór het begin van elk jaar waarin gewoonlijk de zgn. voorlichtingsdagen aan de universiteiten voor ouders met abiturienten worden gehouden) voorlichting te verschaffen aan de zgn. schooldecanen, belangstellende aanvragers en de betreffende secties (c.q. subfaculteiten) geschiedenis aan de universiteiten ten aanzien van studiemogelijkheden, plaatsingsproblemen en beroepsvooruitzichten in de vorm van b.v. rond-

schrijvens en brochuremateriaal. Hierin zou een te verwachten grote aanmelding vermeld moeten worden.

2e jaarlijks een zgn. voorinschrijving te doen plaatsvinden vóór mei van elk jaar, (voor 1972: 15 maart sluitingsdatum. G.P.) waarbij degenen, die het voornemen hebben in het volgende cursusjaar de academische studie in de geschiedenis aan te vangen wanneer zij in het bezit van een daartoe geldig eindexamendiploma zijn, zich dienen te melden met opgave van drie universiteiten met genummerde voorkeur waar zij hun studie willen beginnen voor tenminste het eerste jaar van hun studie. De commissie zorgt daarbij voor tijdige bekendmaking (d.m.v. een advertentie etc.), voor inzending en ordening van het binnengekomen materiaal etc.

3e door middel van deze onder 2e genoemde voorinschrijving een overzicht samen te stellen omtrent de voorkeuren, verdeling etc. van de in elke afdeling (subfaculteit) te verwachten aantallen studenten.

4e van alle afdelingen (subfaculteiten etc.) een duidelijke gemotiveerde en toegelichte uiteenzetting op te vragen omtrent de aantallen studenten welke deze afdelingen (subfaculteiten etc.) voor de hoofdvakstudie geschiedenis als eerstejaars menen te kunnen opnemen, gelet op bestaande wetenschappelijke en didactisch verantwoorde onderwijsmethoden (werkcolleges, taakopdrachten, toetsingen etc.); bedoelde gegevens tegen elkaar af te wegen en na intens intern overleg te komen tot een voorstel en dit voor te leggen aan de sectie geschiedenis van de Academische Raad; hierin zou op grond van de onderzochte en aanvaarde "ideaal-verdeling" de maximale aantallen of percentages, welke elke afdeling (subfaculteit) voor de hoofdvakstudie per universiteit kan opnemen, worden aangegeven.

5e te doen onderzoeken welke prognose inzake beroepsmogelijkheden er zijn voor de bij een eventuele "ideaal-verdeling" te verwerken jaarlijkse lichteningen van de studenten in de geschiedenis in de nabije toekomst van vier, vijf, zes, zeven, acht, negen en tien jaren, mede gelet op de te verwachten studieduur en het algemene verloop tijdens de studie (afvallers en studievertragingen). (Tegen punt 5 rezen nogal wat bedenkingen. De resultaten van het onderzoek zullen voorlopig alleen gebruikt worden voor voorlichtingsdoeleinden, zie 1e G.P.)

6e mede op grond van 4e en 5e middelen te beramen, waarop zoveel mogelijk rekening houdend met door de voorinschrijving opgegeven wensen van voorkeur voor de plaats van studie, het gewenste en te verwerken aantal per subfaculteit (afdeling etc.) van eerstejaars voor elke nieuwe cursus kan worden angespoord de geschiedenisstudie aan te vangen dan wel te laten. Gezien het feit dat waarschijnlijk op enkele universiteiten zgn. wachtlijsten of studentenstoppen zullen bestaan, zouden adviezen tot "plaatsing" van eerstejaars-studenten in sommige opzichten dwingend of onontkoombaar kunnen zijn voor aankomende studenten die zich in de voorinschrijving opgaven.

7e voorlopige adviezen en richtlijnen te formuleren voor de zgn. plaatsing van eerstejaarsstudenten in de geschiedenis in de loop van het cursusjaar 1971/72 en zelfs 1972/73 indien om een of meer reden(en) de onder 8e, 5e en/of 6e genoemde taken niet geheel kunnen worden vervuld.

8e mochten zich tussentijds verschijnselen voordoen van sterke interne "migratie" van studenten van de ene naar een andere universiteit, hetzij voor hetzij na het candidaatsexamen (die thans niet het geval is) en zou dit in de opleiding van bepaalde afdelingen (subfaculteiten etc.) knelpunten opleveren, dan ook op dit gebied oplossingen voor verwerking van een dergelijke migratie te zoeken.

9e ernaar te streven dat zoveel ^{als} mogelijk is, aan de wensen van zich aanmeldende studenten bij hun studiekeuze en hun keuze van plaats van studie tegemoet wordt gekomen, voorzover dit in overeenstemming kan worden ge-

bracht met de praktische mogelijkheden van de opleidingen ter plaatse en (eventueel) in overeenstemming wordt geacht met de maatschappelijke wenselijkheden van Nederland in de nabije toekomst.

Manifest van de Actiegroep Activering

Op de Afdelingsraad-vergadering j.l. is een hevige strijd gevoerd om al dan niet een verzoek te richten aan de minister om een studentenstop in te stellen voor de sectie Geschiedenis aan de Nederlandse universiteiten. Dit in verband met stappen in die richting van de kant van andere universiteiten.

De A.A.-fractie heeft zich resoluut uitgesproken tegen het invoeren van een studentenstop. De fractie wist tenslotte te bereiken, dat, hoewel een capaciteitsonderzoek zal worden aangevraagd, hetgeen een onmisbare voorwaarde is voor het aanvragen van een studentenstop, er geen beslissing over de studentenstop zal worden genomen totdat de studiecommissie een nauwkeurig onderzoek heeft ingesteld naar de mogelijkheden van het geven van onder wijs door ouderejaars studenten aan jongerejaars.

Gezien echter de houding van de docenten op voornoemde vergadering, blijkt bij hen weinig animo te zijn voor een dergelijk plan; des te meer animo was bij hen voor het aanvragen van een studentenstop.

De A.A.-fractie zal zich met hand en tand tegen een studentenstop verzetten en zal zonedig gebruik maken van het veto-recht, dat de studenten in de Afdelingsraad is gegeven, krachtens artikel 22 van het bestuursreglement.

De A.A.-fractie verwacht van ieder lid van het instituut, dat hij of zij de fractie bij haar consequente houding tegen de politiek van jonkheer Maurits de Brauw daadwerkelijk zal steunen. Zij zal die steun, gezien de grote aanhang die de studentenstop heeft bij de leden van de Afdelingsraad, tenzeerste nodig hebben.

Als eerste stap om de studentenstop te voorkomen, hebben enkele A.A.-ers in het holst van de nacht tijdens de bezetting van het Academiegebouw een open brief geschreven aan de studiecommissie om haar te stimuleren bij het zoeken naar mogelijkheden om ouderejaars studenten onderwijs te laten geven aan jongerejaars.

Mijne Heren,

N.a.v. de vraag van de Afd.R. om een onderzoek in te stellen naar de mogelijkheden van onderwijs door ouderejaars studenten (post kand.) aan jongerejaars (pre-kand.), hebben wij het volgende voorstel uitgewerkt, wat ons de moeite waard lijkt om eens verder te bekijken.

Het is niet onze bedoeling om een ideaal studieprogram op te stellen. Wij menen, dat hierdoor echter een studentenstop onnodig wordt, terwijl toch de studie op redelijk niveau gehandhaafd blijft.

Wij stellen ons voor, dat in het eerste jaar werkcolleges begeleid worden door ouderejaars studenten, terwijl daarnaast voor ieder onderdeel hoorcolleges worden gegeven (door hoogleraar of docent).

In de themagroepen wordt iedere docent geassisteerd door 1 à 2 ouderejaars, zodat daardoor een taakverlichting voor de docenten ontstaat.

Daar deze student-begeleiders natuurlijk compensatie moeten hebben binnen het doctoraal program, ontstaat ook daar een zekere verlichting voor de docenten bij het onderwijs.

Wij zullen nu succesievelijk de verschillende onderdelen behandelen:

Compensatieregeling ouderejaars

De kandidaat geeft onderwijs in zijn hoofdvak:

I de onderwijsprestatie geldt als vrijstelling voor een bijvak, m.a.w. de

kandidaat wordt geacht een verzwaaard hoofdvak te hebben gedaan.
II De compensatie wordt verzocht binnen de hoofdvakstudie: de kandidaat loopt kand.-colleges wel, maar is vrijgesteld van referaten e.d.
ad I Om aan de verplichting van 2 x 2 kand.-college uren te voldoen, loopt de kandidaat naast zijn hoofdvak nog een ander kand.-college, waarvoor hij dan echter vrijgesteld is van referaten e.d.

B. De kandidaat geeft onderwijs in een gedeelte van de geschiedenis dat niet zijn hoofdvak is:
De onderwijsprestatie geldt als een bijvak. In dit onderdeel volgt hij wel kand.-colleges, maar is vrijgesteld van referaten e.d., wederom om aan de eis van 2 x 2 kand.-colleges te voldoen.

Voordat een kandidaat onderwijs geeft aan eerstejaars (dit geldt dus niet voor onderwijs aan themagroepen) doet de kandidaat een tentamen over het onderdeel van de geschiedenis, waarin hij les gaat geven. Zo wordt de zekerheid verkregen, dat de kand. behoorlijk in zijn stof zit (als hij voor dit tentamen zakt mag hij geen onderwijs geven), terwijl er tevens een cijfer is gegeven.

Regeling eerstejaars-programma

Wij nemen als uitgangspunt, dat in het eerste jaar werkcolleges worden gegeven in de Oude-, Middeleeuwse-, Nwe-, Nwste Geschiedenis en wel 2 jaaruren per groep voor ieder onderdeel.
Deze werkcolleges worden gegeven door de kandidaten. Iedere kandidaat begeleidt één groep, zodat hij op ongeveer 50 uren onderwijs komt. Voor ieder onderdeel berust de supervisie bij een daar toe aangewezen docent. Deze docent(en) stelt in samenwerking met de student-begeleider de protentamina op, en is (zijn) verantwoordelijk voor de beoordeling.
Het gemiddelde van deze protentamina geldt als eindcijfer van het desbetreffende onderdeel. De mondelinge tentamens in ME, Nwe en Nwste worden door deze docenten en desbetreffende student-begeleiders afgenomen. De student-begeleider geeft vooral aan de hand van de geleverde prestaties op de werkcolleges een adviescijfer. De docent bepaalt vervolgens n.a.v. het mondeling tentamen het cijfer, dat geldt voor de prestaties op het werkcollege. Naast de werkcolleges worden voor ieder onderdeel luistercolleges gegeven. Verder worden ook inleidingscolleges verzorgd door de docenten, en wel per groep 1 uur in het eerste semester.
Voor de themagroepen blijft het max. aantal deelnemers gehandhaafd op 15 à 20 deelnemers. Voor die themagroep, waarvoor slechts 1 docent beschikbaar is, treden 1 of 2 kandidaten, steeds gedurende 1 jaar, als assistent-begeleider op. De docent bepaalt het cijfer van zijn /haar student-begeleider(s) voor dit onderdeel van het doktoraal programma. Daarnaast wordt voor de 2e, 3e jaars studenten de mogelijkheid geboden om een themagroep te vervangen door het maken van een scriptie en het doen van een verzwaaard literatuurtentamen uit één onderdeel van de geschiedenis. Hierdoor zullen de themagroepen minder zwaar belast worden.

Organisatie

De student-begeleiders van het eerste jaar worden aangezocht door de docenten van het desbetreffende onderdeel; de assistent-begeleiders van een themagroep worden aangezocht door de docent van deze themagroep. De coördinatie van dit geheel ligt bij de studiebegeleidingscommissie.

H. Boer/H. Verbaan/H. v. Veen/J. Tonnaer/W. Jonkman/S. v. Randen/P. Sierdsma/
C. Venema

In de (zeer belangrijke) speeltuin der A.A. III d.d. 24-2-1972

Deze vergadering, tot de pauze onder voorzitterschap van de heer Van Randen, werd bijgewoond door ongeveer 50 mensen, een opkomst buiten alle verwachtingen, daar A.A.-vergaderingen meestal alleen door A.A.-leden bijgewoond worden. Het onderwerp gaf zeker aanleiding tot deze opkomst, want ter tafel lag de bepaling van de houding, die de A.A.-fractie zou innemen in de Afdelingsraadsvergadering van 25-2-1972 over het al dan niet aanvragen van een studentenstop. Een opvallend feit was de aanwezigheid van de voorzitter van de Afdelingsraad, de heer Lipschits, verwonderlijk, omdat stafleden zich niet in een dergelijke mate plegen te interesseren voor studentenvergaderingen.

Vóór de pauze van de vergadering, werd er gediscussieerd volgens de bekende patronen. Door de voorstanders van een numerus fixus als uiterste redmiddel in deze chaotische onderwijstijden werden argumenten aangevoerd als "verwatering van het onderwijs", het "versneld binnenhalen van de nota-Posthumus" door een "onderwijsfabriek" te creëren. Aan de andere kant stonden over het algemeen de A.A.-leden, die wezen op hun plan (zie Open brief aan de studietoelichting, hierboven afgedrukt), op de "maatschappelijke verantwoordelijkheid jegens de aankomende studenten" en op het feit, dat de numerus-fixus-kwestie gezien moest worden als een politieke zaak, dus dat het verzet tegen de numerus-fixus beschouwd moest worden als verzet tegen de regeringspolitiek op allerlei gebied, vooral natuurlijk op onderwijsgebied. Deze discussie werd verlucht door het verstrekken van cijfers van capaciteitsonderzoeken op de Groningse en ook andere universiteiten en het bespreken van een anoniem stencil, dat opgesteld bleek te zijn door de heer Naarden met kritiek op het plan van de A.A. (zie voor dit stencil hieronder).

Na de pauze, met nog ongeveer 35 studenten, werd de heer Ten Berge technisch voorzitter en voerde de heer Van Randen 5 moties ten tonele, waarvan er 2 in behandeling genomen werden. Een compromisvoorstel werd ingediend door de dames Tromp, Van Heusden en Van der Leeuw.

De voorzitter nam de verstrekendste resolutie het eerst in behandeling, wat hem vergaderteknisch veel kritiek, vooral van de heer Lipschits, opleverde, omdat eventuele aanname van deze resolutie discussie over de andere resoluties uitsloot.

De eerste resolutie van de heer Van Randen, een radicale afwijzing van de numerus fixus, werd punt voor punt behandeld en ook aangenomen, met steeds een vrij grote meerderheid. Er werden twee minder goed geformuleerde of minder belangrijke punten door de heer Van Randen ingetrokken, terwijl de heer Sierdsma er voortdurend op wees, dat de verantwoordelijkheid voor een numerus fixus niet bij de sectie Geschiedenis, maar bij de minister lag en hij voegde aan de resolutie ook een punt van die strekking toe. Tenslotte wist de heer Lipschits nog aan de resolutie toe te voegen, dat "volgend jaar in het eerste jaar intensief onderwijs te handhaven, en de noodzakelijke terugdringing van het aantal werkcolleges in de hogere jaren te doen plaatsvinden."

Een zeer belangrijke wijziging was echter, dat in de aanvankelijke formulering van de sectie "besluit", punt 1: "De A.A. fractie in de Afdelingsraad te verzoeken zich met hand en tand te verzetten tegen een studentenstop, eventueel met gebruik van het veto-recht." (citaat niet letterlijk, wel de strekking weergevend), de zinsnede "eventueel met gebruik van het veto-recht" geschrapt werd. Hoewel de heer Sierdsma later nog probeerde deze zinsnede erin te krijgen, bleef de vergadering bij haar besluit.

De tweede resolutie van de heer Van Randen was een verzoek aan de A.A-fractie om haar verzet tegen de numerus-fixus in de Afdelingsraad te staken. Deze resolutie verdedigde de heer Ten Berge, gedurende enige tijd ontheven van zijn technisch voorzitterschap, met veel verve, ja zelfs met een redevoering Cicero niet onwaardig. Maar het mocht niet baten, deze resolutie werd verworpen.

Het compromis-voorstel, het doen van een principiële uitspraak tegen de studentenstop, maar wel de resultaten van het Groningse capaciteiten-onderzoek aan de minister te verstrekken, werd ook afgewezen. (zie voor deze drie resoluties hieronder).

Zo had de A.A.-fractie een richtlijn ontvangen voor haar houding in de Afdelingsraad (het bindend mandaat bestaat immers niet meer sinds het begin van het studiejaar).

Men verliet om ongeveer 24.00 uur het Instituut voor Geschiedenis, vermoeid en met rode ogen van de rook, in afwachting van de gebeurtenissen van de volgende dag.

(ft)

Enkele opmerkingen aangaande de open brief aan de studietoelatingcommissie

1) Met de eventuele noodzakelijkheid van een beperking van het aantal geschiedenis-studenten worden alle historische instituten in het land geconfronteerd met een hoogst gecompliceerd en onaangenaam probleem. Daarom zal iedere poging tot een gedeeltelijke oplossing ervan aandacht moeten krijgen. In dit licht dient ook de open brief van Hans Boer c.s. aangaande de inschakeling van studenten bij het onderwijs aan het instituut bezien te worden. Al zal dit voorstel kritisch onderzocht dienen te worden, gezien de grote belangen die op het spel staan.

2) Volgens de wet is slechts het wetenschappelijk corps verantwoordelijk voor en belast met onderwijs. Colleges gegeven door studenten, die niet in dienst staan van de universiteit, hebben geen enkele wettige basis, noch enige officiële status. Ook al zou men het nuttig vinden om een beperkt aantal studenten onbezoldigd te belasten met een doceertaak, dan blijven de werkzaamheden van deze studenten volledig voor de verantwoordelijkheid van de leden van het wetenschappelijk corps. Deze werkzaamheden zouden dus voortdurend begeleid moeten worden. Sommige docenten vragen zich af of in die situatie nog wel van een verlichting van hun taak gesproken kan worden.

3) De ervaring van kandidaatsassistenten en een aantal studenten, die bezoldigd en in dienst van de universiteit belast zijn geweest met enkele uren onderwijs aan eerstejaars-studenten, leert, dat zeer veel tijd gestopt moet worden in de voorbereiding van deze colleges. Deze investering in tijd kan pas tot redelijke proporties teruggebracht worden, indien men dit werk een aantal jaren achterelkaar kan doen. Is dit niet het geval dan komt dit vrijwel altijd neer op een verlenging van de studietijd van de student-docent, ook als men de voorgestelde compensatieregeling in zou voeren. Het is dan ook maar de vraag hoeveel studenten uit de beperkte groep kandidaten geschikt voor een doceertaak bereid zullen zijn om zonder financiële tegemoetkoming dit werk te doen.

4) Wat betreft de voorgestelde compensatieregeling dient te worden opgemerkt, dat het de meeste docenten onjuist lijkt om onderwijs aan kandidandi te belonen met een vrijstelling in wetenschappelijk onderzoek op kandidaatsniveau, omdat dit twee volkomen ongelijksoortige grootheden zijn en het studieprogramma voor kandidaten zo minimaal is, dat men zich afvraagt of bij verdere afbrokkeling nog in alle redelijkheid een doctoraalbul kan worden

uitgereikt, waaraan het ius promovendi verbonden is.

5) Bij een verwezenlijking van het voorstel gedaan in de open brief zou in veel grotere mate dan tot nu toe het geval is geweest het onderwijs aan eerstejaars toevallen aan studenten, nl. ongeveer de helft van het aantal te geven uren. De vraag werpt zich op of dit t.o.v. de eerstejaars te rechtvaardigen valt, te meer daar het eerste jaar door de te verwachten grotere toeloop, ook van een andere categorie studenten, de HBS-ers, sterker dan ooit een propedeutisch en selectief karakter krijgt. Verder zou men geneigd zijn te denken, dat juist het onderwijs aan eerstejaars toevertrouwd moet worden aan ervaren docenten.

6) Door het grotere aantal studenten wordt het volgend jaar vrijwel onmogelijk dat de themacolleges door twee docenten gegeven zullen worden. Studentenassistentie bij deze colleges is derhalve in principe welkom. Een bezwaar is echter, dat dit de taak van de docent wel verlicht, maar dat het aantal te geven uren er niet minder door wordt en dus de opvangmogelijkheden van een groter aantal studenten niet groter.

7) Een algemeen en overwegend bezwaar tegen het gedane voorstel is, dat hoe positief het aanbod van studenten om onbezoldigd zich voor het instituut in te zetten ook te waarderen valt, dit echter aan zijn doel het eventueel vermijden van een numerus fixus niet beantwoordt. Het probleem is namelijk niet het opvangen van grote groepen in het eerste jaar, maar juist in latere jaren. Met name geldt dit voor de candidatencolleges, die alleen door de best gekwalificeerde docenten geleid kunnen worden en waarvan uitbreiding slechts in zeer beperkte mate mogelijk is.

A.A.-resolutie, zoals aangenomen

De algemene vergadering van de A.A. bijeen op 24 februari 1972,

- van mening, dat onderwijs een maatschappelijk goed is,
- van mening, dat de onderwijsbezuinigingen van deze regering met een krachtig verzet beantwoord moet worden,
- van mening, dat, gesteld voor de bizarre keus van intensief onderwijs voor weinig ^{enerzijds} of extensief onderwijs voor velen anderzijds het laatste nog het minste kwaad is,
- van mening, dat het plan van Hans Boer c.s. een richting aangeeft, waarin doorgedacht zal moeten worden, om het intensieve onderwijs, ook bij grote aantallen, nog zo veel mogelijk te handhaven,
- van mening, dat de oppositionele houding van de fakulteitsraad van de Sociale Wetenschappen tegen een studentenstop, mede gelet op haar weinig florissante staf-studenten ratio, adhesie verdient,
- van mening, dat solidariteit tussen de verschillende universitaire instellingen in deze barre tijden een eerste vereiste is,
- van mening, dat de opinie als zou de universiteit wel gedwongen zijn over te gaan tot het instellen van studentenstops, aangezien HBO-instellingen dit verschijnsel ook kennen, onjuist is,
- van mening derhalve, dat het voor ons instituut onverteerbaar is mee te werken aan de zogenaamde tijdelijke beperking van het aantal studenten,
- van mening, dat, het in principe en politiek gezien onjuist is de verantwoordelijkheid voor de beslissing over een studentenstop bij de Afdeling Geschiedenis te leggen, en dat derhalve een aanvraag van de zijde van de Afd. Geschiedenis niet juist is,

besluit:

1. De A.A.-fractie in de Afdelingsraad te verzoeken zich met hand en tand

- te verzetten tegen een studentenstop.
2. De Afdelingsraad te verzoeken met klem te protesteren tegen de houding van die zusterafdelingen, welke wel overwegen een studentenstop aan te vragen.
 3. De leden van de fakulteitsraad der Letteren, gekozen in het kiesdistrict Geschiedenis, te verzoeken een afwijzende houding aan te nemen t.a.v. het verzoek van de afdeling Engels voor een studentenstop.
 4. De Afdelingsraad te verzoeken volgend jaar in het eerste jaar intensief onderwijs te handhaven, en de noodzakelijke terugdringing van het aantal werkcolleges in de hogere jaren te doen plaats vinden.

Verworpen A.A.-resolutie

De Algemene vergadering van de A.A., bijeen op 24 februari 1972,

van mening,
dat lettende op de noodsituatie welke nu reeds aan ons Instituut bestaat, dat lettende op de aanvragen voor studentenstops van zusterafdelingen elders in den lande een dreigend groot aantal 1e-jaars door ons Instituut onmogelijk is op te vangen,

verzoekt de A.A.-fractie haar verzet tegen de aanvraag van een studentenstop te staken.

Compromisvoorstel

De Algemene Vergadering van de A.A., bijeen op 24 februari 1972,

van mening,

dat een principiële uitspraak tegen de numerus fixus noodzakelijk is, dat de resultaten van het capaciteitsonderzoek, verricht aan het Instituut voor Geschiedenis, aan de minister opgegeven moeten worden,

verzoekt de A.A.-fractie aan de hand van deze richtlijn hun houding in de Afdelingsraad te bepalen. (Formulering door ft, de strekking weergevend).

Verslag van de Buitengewone Afdelingsraadsvergadering d.d. 25-2-1972

Om 11.00 's morgens was het uur der waarheid, wat betreft de numerus fixus, aangebroken. Vol verwachting klopten de harten zowel van de leden van de studentenfractie als van de leden van het wetenschappelijk corps, want een echte ouderwetse polarisatie was het wel weer. De publieke tribune was zowat helemaal gevuld, wat niet een normale gang van zaken is, en de speculaties waren niet van de lucht. Echt dus een passend decorum bij een vergadering van een dergelijk belang.

Deze buitengewone vergadering was bijeengeroepen, omdat er eindelijk een standpunt bepaald moest worden inzake de numerus fixus, wat dan meegegeven moest worden aan de leden van de Faculteitsraad, zodat zij diezelfde middag nog dat standpunt aan de Faculteitsraad zouden kunnen meedelen, want daar stond hetzelfde punt op de agenda in verband met het streven van de afdeling Engels om een verzoek tot een numerus fixus in te dienen. Aan wezig waren 2 hoogleraren, 4 docenten en 9 studenten. De heer Lipschits begon na de opening in formatie te verstrekken ook met betrekking tot de zusterfaculteiten:

- Historisch Seminarium van de GU te Amsterdam: krachtig protest tegen de onderwijsnorm van De Brauw, namelijk docenten 1000 uur onderwijs per jaar en student-assistenten 640 uur per jaar. Zij hadden de beschikking over 22 docenten, dus 22.000 uur en konden geen studenten aannemen.

- RU Leiden: 30 nieuwe studenten en voor elke volgende groep van 15 studenten 1129 uur extra, dus ongeveer 1 docent erbij.
- VU Amsterdam: 40 nieuwe studenten met 12.353 uur, dus 12,1 docent.
- RU Utrecht: Geen nieuwe studenten. Zij hadden 22.000 uur (22 docenten), terwijl zij voor voortzetting van het huidige studieprogramma 27.597 uur nodig zouden hebben.
- RU Nijmegen: Cijfers niet bekend, maar wel overbevolkt.
- RU Groningen: 15 nieuwe studenten in het huidige studieprogramma onder de voorwaarden, dat de 2 toegezegde vacatures vervuld zouden worden en dat het aantal 2de en 3de jaars themagroepen van 23 (waarvan 3 voor rekening van de Klassieke en Sociaal-Economische afdelingen) naar 16 teruggebracht werd.

Ook had de heer Lipschits de indruk, dat de minister een "divide et impera" politiek volgde, want instituten, die geen resultaten van het capaciteitsonderzoek, op verzoek van de minister op alle universiteiten gedaan, bekend maakten, werden geacht genoeg plaats te bezitten en zouden dus de "overflow" van de andere universiteiten moeten opvangen. Tot slot merkte de heer Lipschits op, dat er overzaken, niet over ideologiën gediscussieerd moest worden, wat echter de heer Boer niet beaamde, daar hij deze twee zaken onverbrekkelijk met elkaar verbonden achtte.

Nu barstte de discussie los en wel volgens het zelfde patroon, zoals hiervoor ("In de (zeer belangrijke) speeltuin der A.A. III") geschilderd werd. In deze discussie kwamen als belangrijkste punten naar voren, dat er, met een stroomlijning van het studieprogramma, hoorcolleges, wel meer dan 15 studenten aangenomen konden worden. De heer Boer wees op het plan, vervat in de open brief aan de studietoetscommissie. De heer Den Hollander vond, dat de studentenfractie niet de consequenties trok uit de chaos, die noodzakelijkerwijs uit de onbeperkte aanname van studenten zou ontstaan. De heer Kossmann vulde dit aan door op te merken, dat, als men naar een chaos streefde, men dat bewust moest doen en dat men dat duidelijk moest maken door de cijfers van het capaciteitsonderzoek in te sturen. Tegen de eerder ingediende resolutie van de A.A. diende de heer Lipschits een compromis-voorstel in: het insturen van de cijfers, een principiële afwijzing van de studentenstop, een maatschappelijk onaanvaardbaar achten van het aannemen van 15 mensen en in plaats daarvan 60 mensen aan te nemen.

Toen vroeg de heer Boer een schorsing aan. De spanning steeg ten top, want de vraag was of de studenten tot een veto zouden overgaan. Over deze mogelijkheid werd ook wel door de studenten in de Donkere Kamer gediscussieerd, maar de initiatiefnemers konden in hun geleding daarvoor niet de vereiste tweederde meerderheid krijgen. Daarop werd besloten de A.A.-resolutie in stemming te laten brengen.

Onder doodse stiltewerd deze resolutie onder hoofdelijke stemming met 6 voor, 7 tegen, 1 blanco en 1 onthouding verworpen.

Hierop kwam de heer Lipschits weer met zijn voorstel, nu vervat in een resolutie, op de proppen. Hieronder volgt zo letterlijk mogelijk de tekst van deze resolutie:

- De Afdelingsraad spreekt zich met klem uit tegen pogingen om de nood-situatie bij het Hoger Onderwijs op te lossen via een numerus fixus.
- De Afdelingsraad maakt bekend de resultaten van het onderzoek van de Dienst Ontwikkelingsplan (Bureau Groenewegen), verricht op het Instituut voor Geschiedenis, waarvan het belangrijkste resultaat is, dat met beperking van het onderwijs voor de 2de en 3de jaars en onder voorbehoud, dat de 2 toegezegde medewerkers-plaatsen voor de aanvang van het college-jaar 1972/1973 zullen zijn toegewezen en vervuld slechts 15 eerstejaars zullen kunnen worden toegelaten.

- De Afdelingsraad meent, dat het maatschappelijk onverantwoord is de toelating van de 1ste jaars tot 15 te beperken.
- De Afdelingsraad meent tot het uiterste te moeten gaan en stelt voor maximaal 60 1ste jaars voor het Academisch Jaar 1972/1973 toe te laten.
- De Afdelingsraad verzoekt de Faculteitsraad met de grootst mogelijke klem via de bevoegde organen er bij de minister voor Wetenschapsbeleid op aan te dringen andere maatregelen te nemen dan de te verwerpen numerus fixus.

Deze resolutie stond nu ter discussie. De heer Boer vond het "werkelijk te gek", dat de heer Lipschits het getal 60 als zijnde ongeveer het midden tussen de 15 van Bureau Groenewegen en de 90 van de Studiecommissie (!!) noemde. De heer Kossmann stelde voor het getal 60 weg te laten en dit te vervangen door "een groter, zij het beperkt aantal", waaraan de heer Krol toevoegde "dit te bepalen door het Instituut voor Geschiedenis". Dit voorstel werd door de heer Lipschits overgenomen. Op verzoek van de heer Wielinga werd de resolutie-Lipschits punt voor punt in stemming gebracht, waarbij elk punt de meerderheid verkreeg. De uitslag van de stemming over het gehele voorstel was 9 voor en 6 tegen, waardoor het werd aangenomen.

Om 13.40, 20 minuten voor het begin van de Faculteitsraadsvergadering, hadden de leden van dit college dus eindelijk hun mededeling aan die Raad in handen. Ook om 13.40 trok de A.A.-fractie zich zeer teleurgesteld, mede door het feit, dat twee leden van hun fractie vóór het voorstel-Lipschits hadden gestemd, hetgeen ten onrechte aanleiding was tot het maken van verwijten aan deze twee student-leden, in de koffiekamer terug.

Men kan toch wel stellen, dat er op deze vergadering zeker één kapitale blunder is begaan, namelijk de weigering van een deel van de Afdelingsraad om constructief over het A.A.-plan, vervat in de open brief aan de Studiecommissie, te discussiëren, hoewel de heer Boer deze discussie herhaalde malen probeerde uit te lokken. Het bij lange na niet perfecte A.A.-plan werd al te snel onder de tafel geveegd, omdat men er slechts de "chaos" in kon zien. De indruk bestaat, dat men er niet over wilde spreken, met uitzondering van de heer Kooy, hoewel hij ook tegenstander van het A.A.-plan was en meende, dat het iets anders was dan de ter tafel liggende kwestie van de numerus fixus. De crux van het A.A.-plan was echter om met behulp van oudere-jaars-studenten een onbeperkt aantal studenten toe te kunnen laten. Er was dus wel degelijk een verband tussen de numerus-fixus en het voorstel van de A.A. Toen de teleurstelling over het niet behandelen van dit plan werd uitgesproken, wenstede voorzitter om wat voor reden ook, het niet ter discussie te stellen. Toen er gesproken werd over stroomlijning van het studieprogramma, werd alleen de mogelijkheid van hoorcolleges genoemd, niet het A.A.-voorstel. Van het begin tot het einde stond deze Afdelingsraadsvergadering in het teken van de negatie van dit plan. Misschien is tijdgebrek de oorzaak geweest, ik weet het niet, maar dat hierdoor, wat mij betreft, een schaduw over deze vergadering is komen te liggen en ook voorlopig blijft liggen, is diep te betreuren.

(ft)